

ali Hmèc (хлѣмецъ) med Domžalami in Kamnikom, da je velarizirani I popolnoma izginil. Vendar se zdi, da je jezik dostikrat tisto, kar mu je z velarizacijo l^a šlo v izgubo, začel nekako pogrešati pa da je poskušal izgubo z nekim anomalnim vrinkom nadomestiti. Tako so menda nastale iz imena Humče (Holmče) pozneje Humliče. Prav isto opazujemo tudi pri Homeličah (Homelitschach). Homeliče so kakor Goriče (Goritschach) in Dule (Dullach) v občini Žitara ves v Doberloveškem okraju na Koroškem in so to seveda stanovniška imena v množini iz singulara Holmčan, Goričan, Doljan od pravih krajnih imen: holmec, gorica, dol. —

Vrnimo se od Holmčan ali Humličan nazaj k Vogličam ali Vogličanīm. Poleg zgoraj navedenih Vogličan (Winklern) imamo namreč v občini Poreče (Pörschach am See) v Celovškem okraju še en kraj z nemškim imenom Winklern, a s slovenskim Gvaliče. Ali kdo le količkaj dvomi, da so Gvaliče prav isto, kar Vogliče? Jaz mislim, da nas nemško ime Winklern oprostī vsakega dvoma, pa da lahko verjamemo, da je „vogl“ izprevržen na „gvol“, oziroma „gval“, da je ta „gvol“ nekaka metateza iz „vogl“. Metateze „sva“ (= vsa, omnis) ali „vodje“ (= ovdje, tukaj) i. t. d. imajo svoj razlog v lažji izrekljivosti, „gvale“ namesto „glave“ je pa menda le posledica velarizacije v prvem zlogu. Z analogijo pa ne kaže biti takoj pri roki (Primeri Maretić, Gramatika § 46.).

Fran Albrecht: ✕

O, žetev! . . .

Na kamen sejali smo svojo mladost,
v vetrove razsipali smeh in bridkost,
živeli smo — nismo živeli!

S telesi smo svojimi svet preorali
in z lastno krvjo smo ga zdaj posejali —
o, žetev bodočih let!

*Kopir s razpisnika VIII. gimnazijnega
poud. prof. Marko Pimatom — vojn. foričas, osm
16. 7. 1909 na okrogleno*

